

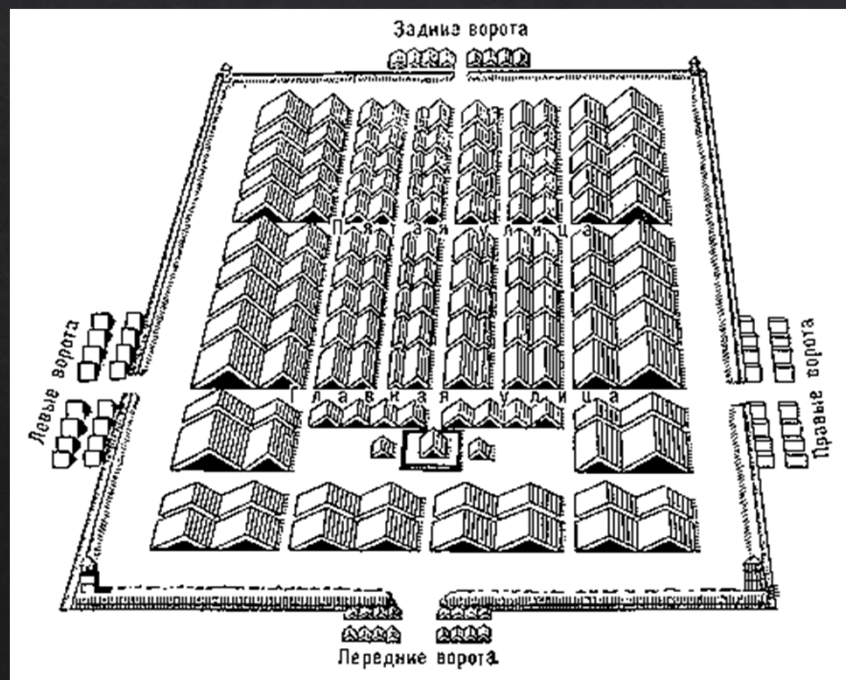
ინოვაციური მიდგომები მსოფლიო ქალაქების
დაგეგმარებაში.

სტუდენტი: ალექსანდრე ნავროზაშვილი.

ხელმძღვანელი: მათა დავითია.

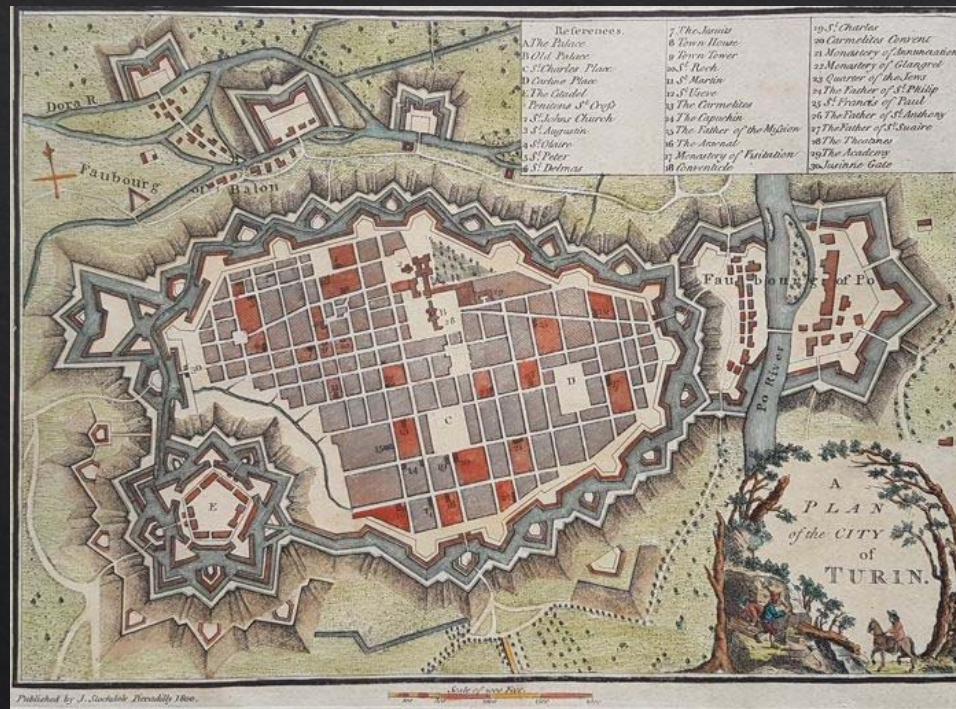
რომაული ბანაკის დაგეგმარება და ქალაქი პომპეი.

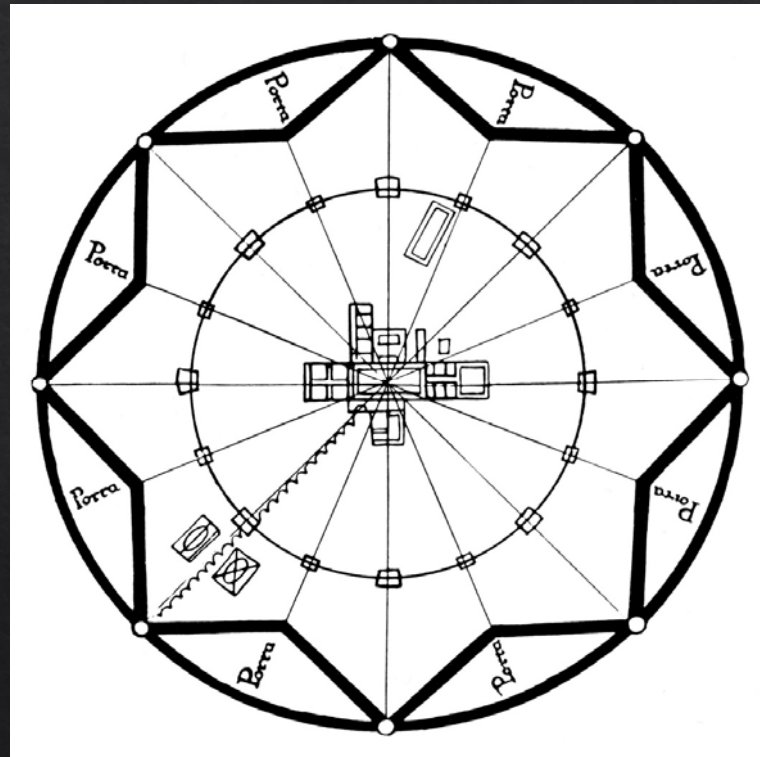
ლონდონიუმი.

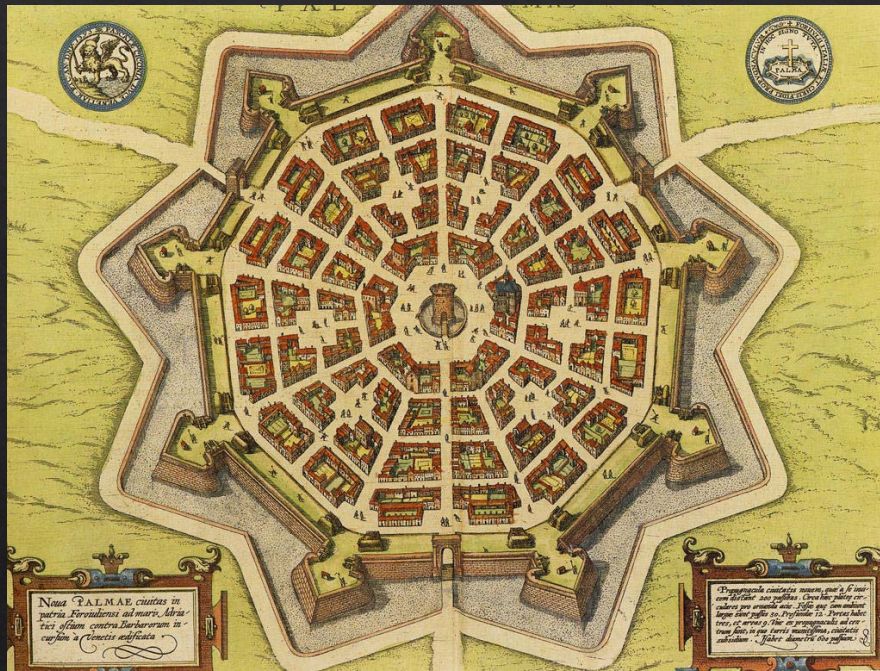
ტურინი.

სფორცინდა ანტონიო ფილარეტე.

პალმანუოვა ფრანჩესკო დი ჯორჯო მარტინი.

ვევლინ გარდენ სიითი

ჰაუსმანის ახალი პარიზის გეგმა.

1853 წელს, პოლიტიკოსმა, ურბანისტმა და სეინის დეპარტამენტის პრეფექტმა ჰაუსმანმა ითავა ღრმა და საფუძვლიანი ურბანული რეკონსტრუქცია, რაც მოიცავდა პარიზის ქარხანათა რეორგანიზაციას, მათ შორის ზოგიერთის დანგრევას და ახალ ბულვართა მოწყობას. ახალი პარიზის გეგმა ორივეს პასუხობს - ურბანულ ადგილებზე კონტროლის აუცილებლობასაც და სურვილსაც შეიქმნას ქმედითი პლატფორმა, რომელიც მზად იქნება თანამედროვეობის გამოწვევათა მისაღებად.

ნიუ-იორკის გეგმა 1811 წ.

woolworh- შენობა 1913 წელი

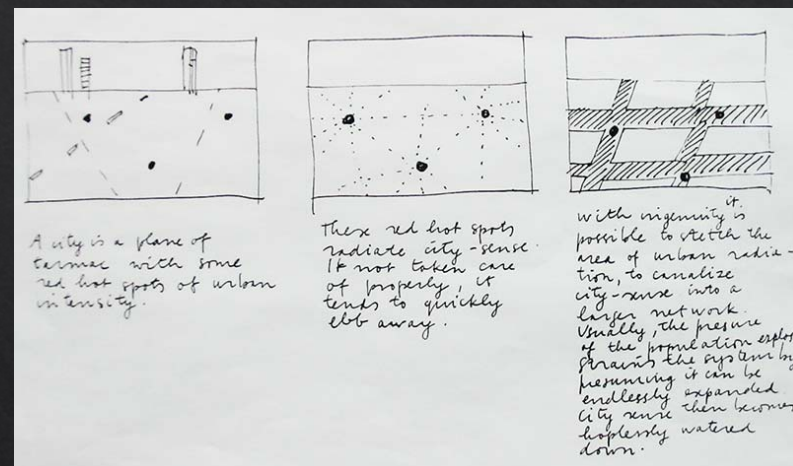

მომდევნო 15 წელიწადში აშენდა 200 000-მდე საცხოვრებელი შენობა. ყველაზე დიდი მიღწევა იყო 1916 წელს ქალაქის ზონირების საკითხი, რომელიც არეგულირებდა მიწის ნაკვეთის მოხმარებას და ქუჩების განათებას. ამ პერიოდში მანჰეტენი უკვე განთქმული იყო ცათამბრჯენებით, რომელთა სიმაღლე 11 სართულამდე იყო გაზრდილი (1889), რაც საბოლოოდ 241 მეტრამდე იქნა გაზრდილი woolworh- შენობა (cathedral of commerce) 1913 წელს.

ნიუ-იორკის ახალი ზონირების კოდექსით აშენებული
შენობები CHRYSLER (1930) და EMPIRE STATE
(1931).

რემ კულჰაასის ნაშრომი „ბოდვაში მყოფი ნიუ-იორკი“

მისი ცენტრალური კუნძული მოდერნიზმის ერთ-ერთი ბურჯია, არა მხოლოდ ვერტიკალური სტრუქტურის (ცათამბჯენები), არამედ დაგეგმარების გამოც, რაც მოიცავს ორივეს, შეზღუდულ და შეუზღუდავ აზროვნებას, რამეთუ მთელი კუნძული ჭადრაკული დაგეგმარებით წარმოგვიდგება.

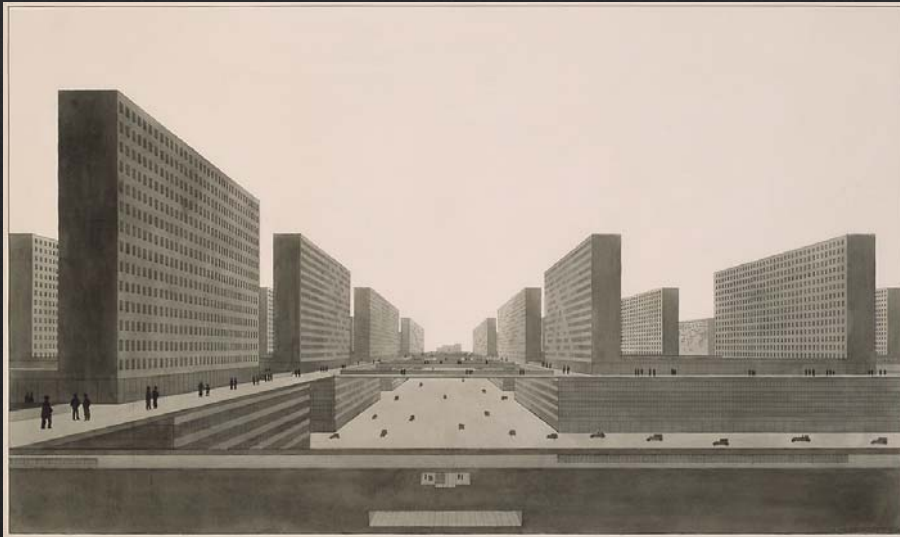

ამერიკის მაგალითზე არანაკლებ თვალსაჩინოა ევროპული გამოცდილება და პირველ რიგში, პარიზის გენერალური გეგმა, შემუშავებული პირველი თანამედროვე ურბანისტის ჰაუსმანის მიერ. მისი სურვილი ხომ შუასაუკუნოვანი ქალაქის თანამედროვე ეპოქის შესაბამის დედაქალაქად ქცევა იყო.

თუმცა რეალური ათვლის წერტილი ემთხვევა ზოგიერთ შესანიშნავ თანამედროვე ნამუშევარს, მაგალითად ლუდვიგ ჰილბერსეიმერის „მრავალსართულიან შენობათა ქალაქი“ (1924), რომელიც ჩიკაგოს ხელოვნების ინსტიტუტში გამოიფინა და ლე კორბუსიერის ალჟირის გეგმა (1930).

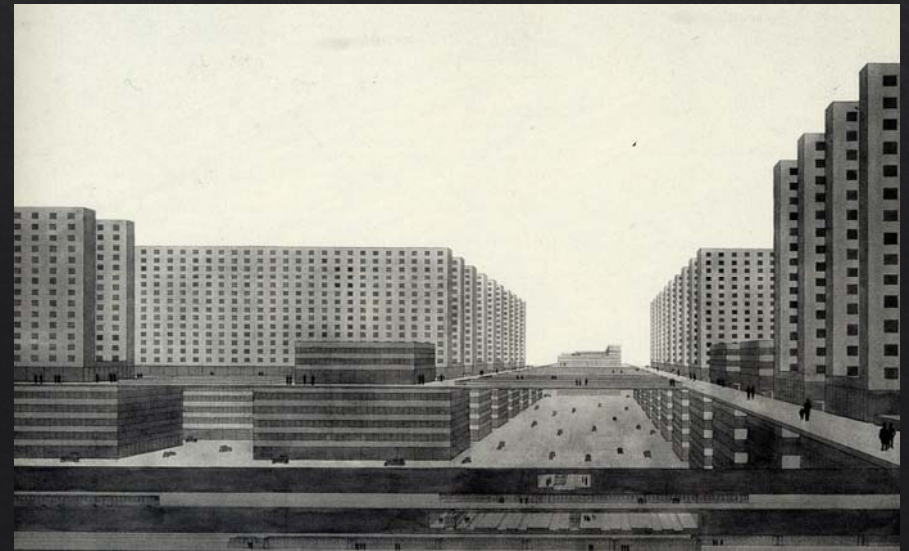

High Rise City გერმანული არქიტექტურის ყველაზე ცნობილი პროექტია. იგი წარმოადგენს ჰილბერსეიმერის იდეას სრულიად რაციონალურ ქალაქზე,

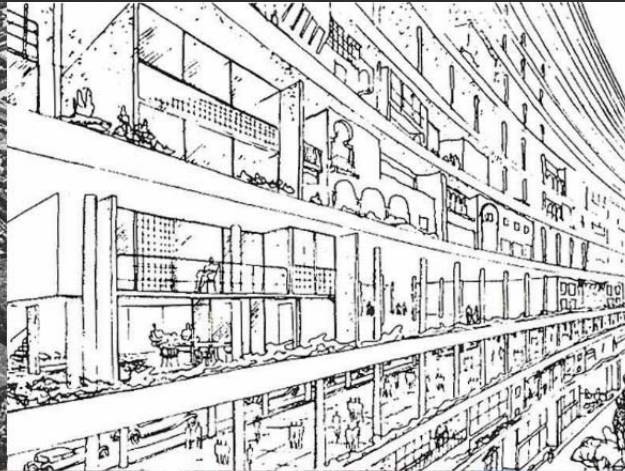
ჰილბერსეიმერის ქალაქი უტოპია გახლავთ, ლე კორბუზიეთი შთაგონებული ვერტიკალური სიმჭიდროვისა და გერმანული საქალაქო ფუნქციონალიზმისა.

მასში გამოყოფილია ტრანსპორტის თანმიმდევრული და სპეციალიზირებული დონეები: ქვემოდან ზემოთ მიმართული რკინიგზა, მეტროპოლიტენი, მაღალი გამტარობის მქონე მაგისტრალეები, ურბანული და ლოკალური ქუჩები და ასევე, ქვეითები და კომერციული გზები.

ალჟირის გეგმა ან გეგმა ოზუსი 1932 წელი.

ლე კორბუზიე
მიესალმება ცხოვრების
თანამედროვე ხედვას,
რომლის მიხედვითაც,
ცივილიზაციის
მექანიზმის მეორე
ქალაქური სივრცე
ერწყმის მოძრავ
მანქანებს.

ბარსელონა 1992 წ. (ოლიმპიადა)

გმადლობთ ყურადღებისთვის.